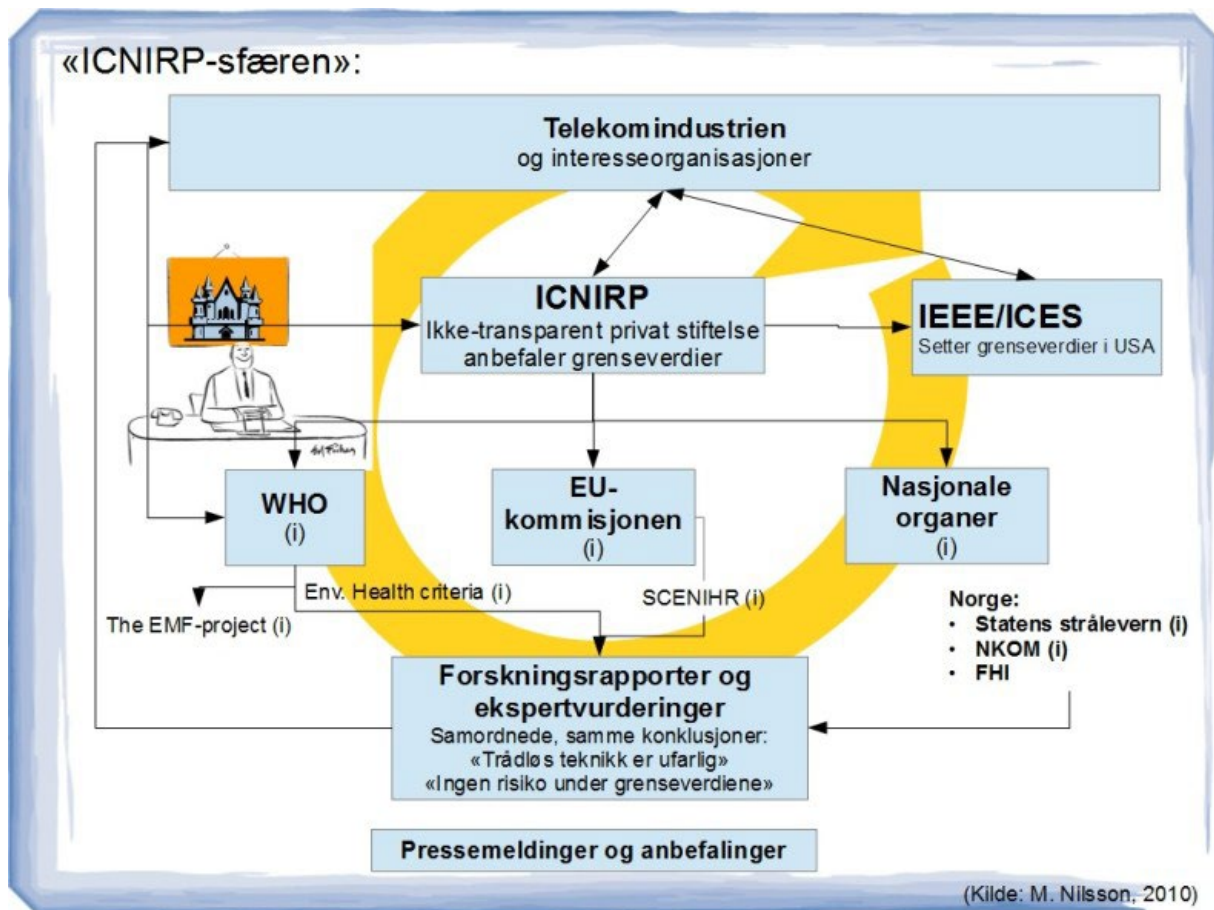

Nå sprer statens strålevern, DSA, sin forvrengning av FHIs nye rapport om stråling og helse

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 31.01.2026

ICNIRP-sfæren, som alltid produserer samme slags ekspertutredninger med påfølgende feiltolkninger

Det har gått nøyaktig slik vi kunne forvente:

FHIs nye utredning om helsevirkninger fra trådløse strålekilder feiltolkes i pressemeldinger fra DSA, altså statens strålevern. Så nå er budskapet «Ingen skadevirkninger», til tross for at FHIs utredning er full av påvisninger av usikkerhet – selv etter at den har valgt å se bort fra det aller meste av forskningen, nemlig den delen som finner skadene.

Da jeg ble oppmerksom på at nettstedet sykepleien.no hadde gjengitt DSAs pressemelding, la jeg derfor inn følgende kommentar:

Sykepleien.no sitt oppslag gjengir nettopp den feiltolkningen av [FHIs nye rapport](#) som både jeg og andre advarte mot allerede da vi så mandatet for utredningen i 2022: «Ingen SIKRE funn av skadevirkninger» feiltolkes som «Sikkert at det ikke er funnet skadevirkninger», som er noe ganske annet.

Utredningen er nemlig full av påviste usikkerheter ved forskningen som legges til grunn for den, og da er allerede det aller meste av de siste tiårs forskning som finner skadevirkninger «silt bort» fordi disse funnene ikke er basert på så ekstremt strenge beviskrav som benyttes i den forskningen som utredningen ønsker å basere seg på.

Siden 1990 har 50-90 prosent av fagfellevurderte forskningsartikler om biologiske påvirkninger fra elektromagnetiske felt (altså stråling fra trådløst og fra strømnett) som er svakere enn dagens grenseverdier i bl.a. Norge, funnet skadelige virkninger. (Prosentandelen avhenger av hvilke biologiske mekanismer man studerer.)

Men FHI-utredningen og de rapportene den legger til grunn, ser bort i fra disse studiene, fordi de ikke tilfredsstiller de foreldede beviskravene som dagens grenseverdier bygger på.

Disse beviskravene omfatter bl.a. at man må finne identifiserbare terskler for hvor intens stråling som skal til før skaden oppstår. For den type stråling befolkningen utsettes for i dag, er dette irrelevant: skadene oppstår gjennom andre mekanismer selv ved svært lave intensiteter, og kan knyttes til bl.a. pulsrytmen.

Når det benyttes slike irrelevante og alt for snevre og strenge beviskrav, blir INGEN funn «sikre nok».

Historien med PCB, bly, asbest, tobakk etc. gjentar seg. Det var samme type argumentasjon fra leie-forskerne den gangen, men heldigvis fant man etter hvert – og altfor seint – ut at det var behov for å bruke en føre-var-standard i stedet i forskningen.

Innen forskningen på stråling fra mobiler, smartmålere, høyspentledninger etc. har man ennå ikke fått gjennomslag for å tenke føre-var utfra hva forskningen viser. I stedet forsvarer selv statens strålevern, DSA, innbitt de gamle forestillingene om at så lenge funnene ikke beviser klart og FULLSTENDIG entydig utfra strålingens INTENSITET at det oppstår helseskade, så kan vi ta det med ro. Og det var slike beviskrav som ble lagt til grunn for FHIs utredningsoppdrag.

Dette skaper mange helseskader, og fører åpentbart skadelig teknologi inn i de tusen hjem.

Jeg selv er heldigvis en av dem som slipper slike akutte plager som andre kan beskrive, men siden jeg for 15 år siden begynte for alvor å grave i forskningen på dette feltet og å skrive om det, har jeg antakelig fått flere tusen henvendelser fra folk med akutte helseplager som de etter flere år og utallige private tilfeldige «blindforsøk» har funnet ut at de kan knytte til eksponering for mobiler, smartmålere, eller andre sendere.

De har biologiske forklaringer på sin side. F.eks. er det solid påvist at cellers kalsiumionekanaler lett forstyrres av svært svak eksponering. Og dermed er jo «Sareptas krukke» åpnet for alle slags helsemessige skadevirkninger.

Av de rundt 10% av befolkningen som later til å ha helseplager av typen «el-overfølsomhet», synes å være bagatellmessig få som ganske enkelt skyldes angst, men det er disse DSA og Helsedepartementet viser til når de skal forklare at deres egen policy «ingen helsevirkninger påvist, og ikke behov for noen tiltak» kommer til kort. Det er en policy laget på sandgrunn, og som altså nå er underbygget av enda en FHI-rapport som sier «ingen SIKRE skadefunn» basert på et særdeles irrelevant og skjevt utvalg av forskningen.

Utredningen fra FHI tar ikke en gang opp temaet «el-overfølsomhet». Det er nok for følsomt og for konsekvensrikt. Folkene i DSA og i FHI er vel ikke dummere enn at de forstår at her pisker de en død hest, fordi politikken krever det: «Ingen SIKRE funn» gjør av man ikke behøver å ta den store kampen mot alle interessentene på området: bransjen, forsvaret, og alle oss som gjerne vil fortsette med smartelefoner og trådløse ørepropper og strekke nye høyspentledninger gjennom tettbebygde strøk.

Det er politikerne og befolkningen som må gripe fatt i dette, for administrasjonen klarer det tydeligvis ikke. Hellrer ikke medisinerne i Norge, later det til. Svært få av dem kan noe om dette, men de har fått med seg at fagetaten DSA og FHIs utredninger alltid konkluderer slik at det må forstås som at «ingen skadevirkninger er funnet». Hvilket de altså egentlig ikke gjør om man går dem nøyere etter i sømmene.

Einar Flydal

pensjonist

fhv. forsker og strategirådgiver i Telenor ASA og univ.lektor NTNU

cand.polit. og Master of Teleoom Strategy

(se også [bloggpost 28.01.2026](#) for mer detaljer og referanser)